

всичко, с технически познания, отговаря на всички условия. Борбата тогава се водеше на живот и смърт. По-късно се оказа, че неговият конспиративен опит беше малък. Трябваше тогава да се учи на конспирация. Това е специално за този момент, който аз никога не мога да забравя. Такава една готовност – без никакво колебание, с неописуема радост и възторг прие това отговорно решение – да бъде включен в тази работа като помощник на известния Цв. Радойнов. После, доколкото съм приказвал с Цв. Радойно, с когото имах чести срещи, също и с Антон Иванов – Радойнов винаги е изказвал голямо задоволство от себеотрицанието на Вапцаров. Той не жалеше нищо да изпълни колкото се може по-добре всички указания, които е получавал чрез Цв. Радойнов.

Четвъртият момент, на който искам да обърна внимание, това е специално за неговото държание при подготовката на нашия процес. Ние бяхме с него в един процес – процес на ЦК през 1942 г. Аз бях арестуван не във връзка с процеса още на 21 декември 1941 г. Арестуваха ни в Лозенец при Водната кула. Ние бяхме тогава трима – Йорданка Николова, Георги Кумбилиев и моя милост. Това беше бюрото на ЦК на РМС. Бюрото имаше заседание в квартирата на един студент близо до водната кула. Той се казва мисля Петков. Сега работи в Министерството на земеделието. Полицията ни разкри по вина на Кумбилиев, обсади ни там и ни арестува. Мене ме закараха в Ени-кьой. Стоях там два месеца и на 1 март 1942 г. ме върнаха във връзка с арестите на ЦК, във връзка с големия провал. Държаха ме в полицията както всички във фашистката полиция. Колко време след това, не помня точно, ме закараха в пети полицейски участък да чакам процеса. С Вапцаров ние се видяхме два пъти при следствието. Имахме очна ставка. Там се чувствуваше, че той нямаше опит. Когато на нас ни направиха първата очна ставка, казах: "Аз го познавам като земляк от Банско. Аз съм от Акоруда. Ходили сме на екскурзия по Вито-